

Kaj prinaša november na filmska platna?

Nič ne bo narobe, če ponovimo za naše najmlajše člane »kluba Mojca«: sicer zoprti mesec november se bo zrcalil v čudovitem odsevu 3 slovenskih filmov. Prve bodo na sporedu KEKČEVE UKANE (od 1. do 13. novembra), sledi film NEVIDNI BATALJON (od 15. do 20. novembra) režiserja Janeta Kavčiča — to je tisti, ki je ustvaril film »Učna leta izumitelja Polža« — in končno še Štiglichev filmček »PA-STIRCI« (od 22. novembra do 4. decembra). Toliko, otroci, da ne pozabite, kajti to je prav zares ČISTO VAŠ FILMSKI SPORED. Najbrž ni treba posebej pribijati: v OTROŠKEM KINU MOJCA!

In kaj se obeta zvestim (ali občasnim) gledalcem v kinu ŠIŠKA? Režiser Jack Starrett obljublja napet akcijski film z naslovom BEŽI, ANGELO!, ki razprostire pred gledalca bolj ali manj znano zgodbo o begu (tokrat na motor-nem kolesu) člana podzemlja pred gangsterji. Beg se namreč v teh pogojih konča vselej le — onstran življenja. Ljubitelji domačih akcijskih filmov ali — po domače — »jugo-kriminalk« si bodo tudi v Šiški lahko ogledali (samo za nekaj dni) Radovanovičev film HALO TAKSI, ki ga je bilo lep čas videti v ljubljanskem Unionu. In potem spet: ameriška srhljivka LABORATORIJ ZLOČINA — šoljarji malega mesta (seveda v Ameriki, kje pa naj bi se take zgodbe odvijale!) so žrtve neznega zločinca, ki z nožem masakrira mlada trupla. Lahko bi rekli: metaforična zgodba o svetu, v katerem živimo, kjer slabi in nezavarovani nimajo velikih šans za uspeh, srečo in stabilnost. Francoski pustolovski film SEKTA IZ MARAKESA (režija Eddy Matalon, glavne vloge Carole Chauvet, Christian Marquand) sledi mlademu policijskemu inšpektorju, ki v zastrujenem podzemlju išče svojo sorodnico in spoznava grozote, ki so jim izpostavljeni zapeljani fantje in dekleta.

IGMANSKI POHOD (Igmanski marš) je domaći film in zasluži vso našo pozornost. Leto 1941. December. Tito na Rudnem polju formira I. proletarsko brigado. Ena njenih prvih preskušanj je bil slaven igmanski pohod v globokem snegu in mrazu. Konec januarja 1942 so brigado obkolili Nemci. Edina možna rešitev — čez Igman proti osvobodjeni Foči. Pohod čez Igman v noči od 27. na 28. januar je postal legenda. Med udeleženci pohoda so bili tudi slovenski partizani.

Pogovor z Zlato Gavrilovič iz KS dr. Petra Držaja

Tajnica je zlata

Naslov sestavka lahko jemljemo dobesedno, pogovarjala sva se namreč z Zlato Gavrilovič, tajnico krajevne skupnosti dr. Petra Držaja. Ali svoje delo opravlja z zlatim nadihom, pa seveda lahko ocenijo le krajanj ene izmed najmanjših šišenskih krajevnih skupnosti. Pogovor z mlado, postavno črno-lasko lepega obraza in ostro zategnjenim lokom obrvi je bil zanimiv:

»Najvažnejše na mojem delovnem mestu je delo z ljudmi. Semkaj hodijo krajanj urejevati različne zadeve. Moja naloga pri tem je, to govorim iz izkušnje, prisluhniti ljudem v vsakem primeru. Če uspem le z drobno informacijo pomagati posamezniku, je to lahko zelo stvarno delo.«

Sama se pogosto sprašuje, ali je uslužbenka ali družbenopolitična delavka. Nemara vsakega nekaj. Po delovni dolžnosti naj bi med

njene naloge sodilo koordiniranje med skupščino, svetom krajevne skupnosti, delegacijami in vse je pravzaprav natanko zapisano v aktih. Tudi veliko računovodskega dela in papirnat birokracije:

»Nemara se prav zato počutim nekoliko bolj uslužbenka, čeprav v tej krajevni skupnosti tudi prebivam. Zato poznam številne ljudi, ki mi pri mojem delu veliko in radi pomagajo, to pa seveda ne sodi zgolj v službeno domeno.«

Tajnik krajevne skupnosti svojega dela ne more preprosto opravljati od šeste do druge. Ljudje imajo težave tudi popoldne, v soboto, sestanki prizadevnih članov različnih teles v krajevni skupnosti se radi zavlečejo tudi pozno v noč. Tóda ali so ti zbori, besedovanja in preprichevanja uspešna? Koliko se rodi stvarnega iz tega posedanja za mizami?

»Ljudi žulijo različne stvari. V naši krajevni skupnosti imamo marsikaj že urejeno, zato gre predvsem za izboljšanje, urejevanje zelenic,

otroškega igrišča, dopolnjevanje marsičesa. Uspehi pač niso vedno odvisni le od dobre in zagnane volje krajanov.«

Zlata Gavrilovič, 27-letno, že troje let poročeno ženo, mučijo težave, ki ta čas nasploh žulijo mladi svet. Nima urejenega stanovanjskega vprašanja:

»Živim pri starših, odlično se razumemo, vendar le menim, da morata imeti mlada dva svoj lasten kotiček pod soncem. Z možem bova nemara dobila za začetek vsaj garsonjero. Zdaj so se šišenske krajevne skupnosti odločile za ustanovitev Delovne skupnosti delavcev v krajevnih skupnostih in menim, da bomo lahko bolj organizirano dopustovali in urejali druga za nas pomembna vprašanja. Računamo, da bomo v prihodnje lahko marsikaj rešili, če ne zame in moje zdajšnje tovariše, pa vsaj za tiste, ki se bodo na takih mestih zaposlili za nami.«

Zlata Gavrilovič je diplomantka FSPN, smer mednarodne politologije. Visokošolcem te ustanove so nekaj obetali delo v diplomaciji, vendar pa življenje obrača in obrne po svoje:

»Pristala sem pač v krajevni skupnosti in ker me delo z ljudmi veseli, ne bi mogla reči, da je slabo. Kako je čutiti tukaj stabilizacijska gibanja? Ljudje so nekoliko nestrpni, zahtevnejši. V zasebnem življenju pa tega vendarle doslej nisem občutila prehudo. Z možem živiva pri mojih starših in za svoje potrebe sva imela dovolj. Seveda v trgovini natanko občutiš, da za isto denarno enoto dobiš skoraj pol manj kot lani. Menim pa, da se bomo izvlekli, saj je vse skupaj odvisno od nas in naših rok. Vsakdo mora tisto, kar dela, pošteno opraviti in to je pravi izhod.«

Deset dni svojega letošnjega dopusta je Zlata z možem preživela v Umagu. Morje ji sploh ustreza. Rača ima šepetanje valov, vetrč v pripeki, bleščavo modrine in sinje nebo. Romantika meseca nad valovi pa je z leti zakona vendarle že nekoliko zbledela. Del prostih dopustniških dni se že veseli potrošiti za vselitev v garsonjero:

»Sreča je notranji mir, čeprav bi razlikovala med zadovoljstvom in srečnim dogodkom. Kakor kdaj, pravzaprav. Dandanes pa človek nima preveč časa posvečati se razmišljanju, vse preveč ga pritiskajo materialne zadeve.«

Toliko sva klepetala z Zlato. Besede so ji tekale gladko, razmišljanja v skladu z dovolj zapletenim današnjikom. Sogovornika je veselilo, da se utegne kdo zanimati tudi za druga bitja in ne le za samega sebe...

Tekst in foto: Bogomir Šefić